

REGIONY I SPOŁECZNOŚCI LOKALNE

Agata Jakubowska

Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach

PARTNERSTWO PUBLICZNO-PRYWATNE I JEGO KONSEKWENCJE DLA ROZWOJU LOKALNEGO

Wprowadzenie

Partnerstwo publiczno-prywatne (PPP) w Polsce to koncepcja, która przez długi czas pozostawała formą współpracy sektora publicznego i prywatnego niewykorzystywaną z powodu złych przepisów prawnych. Dopiero w 2009 roku po wejściu znowelizowanej ustawy podmioty publiczne wyraźnie zwiększyły swoją aktywność w tym zakresie. Celem opracowania jest przedstawienie podstawowych zagadnień związanych z rozwojem lokalnym i PPP oraz wykazanie wpływu PPP na rozwój lokalny. Rozważania oparte są na źródłach wtórnych, wykorzystana została krytyczna analiza literatury przedmiotu, a także najnowsze badania rynku PPP w Polsce przeprowadzone przez firmę Investment Support.

1. Rozwój lokalny i PPP w Polsce

Rozwój lokalny w literaturze przedmiotu jest definiowany w różny sposób (tabela 1). Pomimo tego można jednak wyodrębnić pewne wspólne cechy charakteryzujące to pojęcie. Po pierwsze, rozwój lokalny jest procesem, a nie stanem, zatem efektów rozwoju lokalnego można spodziewać się w długim okresie. Po drugie, rozwój lokalny to działania celowe i świadome. Po trzecie, podmiotami rozwoju lokalnego są władza lokalna, mieszkańcy i podmioty funkcjonujące na lokalnym rynku. Kolejna cecha to taka, że rozwój lokalny odnosi się do

mniejszego obszaru (np. gmina, miasto) niż rozwój regionalny¹, a władza lokalna jest podmiotem w pierwszej kolejności odpowiedzialnym za rozwój lokalny oraz kolejna cecha odnosi się do racjonalnego wykorzystania przez podmioty posiadanych zasobów.

Na rozwój lokalny wpływ mają różne czynniki, które nie są niezmiennie w czasie, dlatego też należy poddawać je ciągłej i bieżącej analizie. Do podstawowych czynników wpływających na rozwój lokalny lub ograniczających go zaliczyć można m.in.:

- czynniki zewnętrzne i wewnętrzne (zewnętrzne wynikają z relacji z otoczeniem zewnętrznym – krajowym czy międzynarodowym; wewnętrzne wynikają z posiadanych zasobów, umiejętności zarządzania nimi, działalności władzy lokalnej, klimatu dla działalności gospodarczej),
- czynniki makroekonomiczne i mikroekonomiczne (czynniki makroekonomiczne to takie, które nie zależą od podmiotów lokalnych i są kształtowane na poziomie krajowym lub międzynarodowym np. ustalenie stawek podatkowych czy porozumienie o wolnym handlu; czynniki mikroekonomiczne to takie, na które władze lokalne mają wpływ),
- czynniki przestrzenne (zróznicowane regionalnie lub lokalnie) i aprzestrzenne (jednakowe na terenie całego kraju)²,
- czynniki twarde i miękkie (twarde czynniki to takie, które można zmierzyć i sprecyzować np. dostęp do infrastruktury, umiejscowienie i powiązanie z zewnętrznymi sieciami usług infrastruktury energetycznej i ciepłowniczej (energetyka, gazownictwo, ciepłownictwo, energetyka odnawialna), struktura branżowa, wielkość i typ własności istniejących podmiotów gospodarczych; miękkie czynniki to z kolei takie, które są trudne do zmierzenia, np. kreatywność i innowacyjność).

¹ „[...] rozwój regionalny to proces przede wszystkim o charakterze ekonomicznym, w którym następuje transformacja regionalnych czynników produkcji w dobra i usługi” za S. Korenik: Region ekonomiczny w nowych realiach społeczno-gospodarczych. CeDeWu, Warszawa 2011, s. 76.

² Idem: Kształtowanie się wrocławskiego bieguna wzrostu. I Forum Samorządowe, Samorząd terytorialny w Zintegrowanej Europie, Szczecin 2004, s. 261; Idem: Dominacja dużych układów metropolitalnych na przykładzie Wrocławia. Zeszyty Naukowe. Szczecin 2006, nr 462, s. 246, za M. Kogut-Jaworska: Instrumenty interwencjonizmu lokalnego w stymulowaniu rozwoju gospodarczego. CeDeWu, Warszawa 2008, s. 26-27.

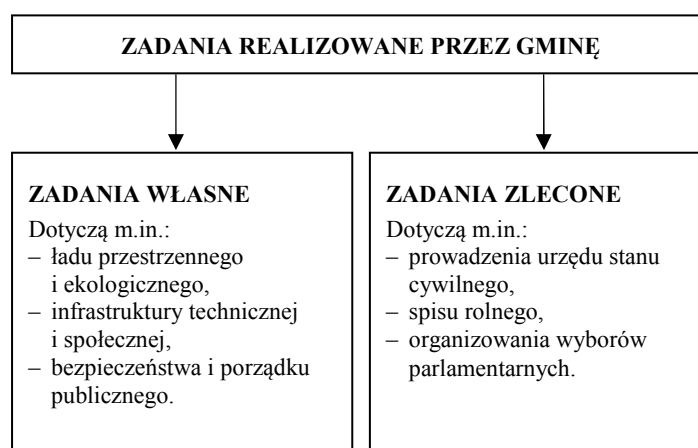
Tabela 1

Wybrane definicje rozwoju lokalnego

Autor definicji	Definicja
J. PARYSEK	„długotrwały proces rozwoju społeczno-gospodarczego, sterowany i modyfikowany przez gminne lub powiatowe władze samorządowe, wykorzystujący dla realizacji określonych interesów lokalne czynniki rozwoju”
J. PARYSEK	„prowadzenie działań na rzecz rozwoju gospodarczego i społecznego danej jednostki terytorialnej (miasta, gminy) z wykorzystaniem jej zasobów, uwzględnieniem potrzeb mieszkańców oraz przy ich udziale w podejmowanych działaniach”
A.MYNA	„procesy świadomie inicjowane i kreowane przez władze lokalne, przedsiębiorców, lobby ekologiczne, stowarzyszenia społeczne i kulturalne oraz mieszkańców, zmierzające do kreatywnego, efektywnego i racjonalnego wykorzystania miejscowych zasobów niematerialnych i materialnych”
E.J. BLAKELY	„proces, w którym lokalne lub (oraz) regionalne organizacje sąsiedzkie angażują się w celu stymulowania lub przynajmniej utrzymania działalności gospodarczej lub zatrudnienia. Głównym celem tego zaangażowania jest stworzenie lokalnych możliwości (powstania) zatrudnienia w dziedzinach korzystnych dla całej społeczności lokalnej. W procesie gospodarczego rozwoju lokalnego używane są miejscowe zasoby naturalne, ludzkie oraz instytucjonalne
R. REZSOHAZY	„zharmonizowane i systematyczne działania prowadzone w społeczności lokalnej, z udziałem zainteresowanych, którego rezultaty służą zaspokajaniu potrzeb społecznych miejscowej ludności i przyczyniają się do ogólnego postępu”
R. BROL	„zharmonizowane i systematyczne działanie społeczności lokalnej, władzy lokalnej oraz pozostałych podmiotów, funkcjonujących w gminie, zmierzające do kreowania nowych i poprawy istniejących walorów użytkowych gminy, tworzenia korzystnych warunków dla lokalnej gospodarki oraz zapewnienia ładu przestrzennego i ekologicznego

Źródło: J. Parysek: Podstawy gospodarki lokalnej. UAM, Poznań 2001, s. 47; Idem: Rola samorządu terytorialnego w rozwoju lokalnym. W: Rozwój lokalny: zagospodarowanie przestrzenne i nisze atrakcyjności gospodarczej. PWN, Warszawa 1995, s. 37; A. Myna: Rozwój lokalny, regionalne strategie rozwoju, regionalizm. „Samorząd Terytorialny” 1998, nr 11; E.J. Blakely: Planning Local Economic Development. Theory and Practice. SAGE Library of Social Research, London 1989; R. Rezsóhazy: Le développement des communautés. CIACO Editeur, Louvain-la-Neuve, za A. Sztando: Oddziaływanie samorządu lokalnego na rozwój lokalny w świetle ewolucji modeli ustrojowych gmin. „Samorząd Terytorialny” 1998, nr 11, s. 12-29; R. Brol: Rozwój lokalny: nowa logika rozwoju gospodarczego. W: Gospodarka lokalna w teorii i w praktyce. AE, Wrocław 1998, s. 11.

Jak już wspomniano, za rozwój lokalny odpowiedzialne są przede wszystkim podmioty działające we wspólnocie lokalnej i działające na rynku lokalnym. Głównymi jednak podmiotami odpowiedzialnymi za rozwój lokalny są władze samorządowe (władze gminy, powiatu i regionu). To właśnie od chęci i możliwości, jakie posiadają władze samorządowe zależy, czy gmina lub inna jednostka administracyjna będzie się rozwijać. Wiadomo, że bardziej rozwinięta gmina jest bardziej atrakcyjna zarówno dla lokalnej społeczności, jak i dla turystów czy inwestorów zewnętrznych. Na mocy prawnej samorządy lokalne realizują zarówno zadania własne, jak i zadania zlecone (rys. 1). Zadania własne dotyczą np. ładu przestrzennego i ekologicznego (np. planowanie przestrzenne, ochrona środowiska naturalnego, zwalczanie klęsk żywiołowych), infrastruktury społecznej (np. szkolnictwo, ochrona zdrowia, opieka społeczna, instytucje kultury), infrastruktury technicznej (np. drogi, mosty, wodociągi, komunikacja publiczna), bezpieczeństwa i porządku publicznego (np. ochrona przeciwpożarowa, bezpieczeństwo sanitarne, straże gminne). Natomiast zadania zlecone dotyczą: prowadzenia urzędu stanu cywilnego, spisu rolnego, organizowania wyborów parlamentarnych i inne³.

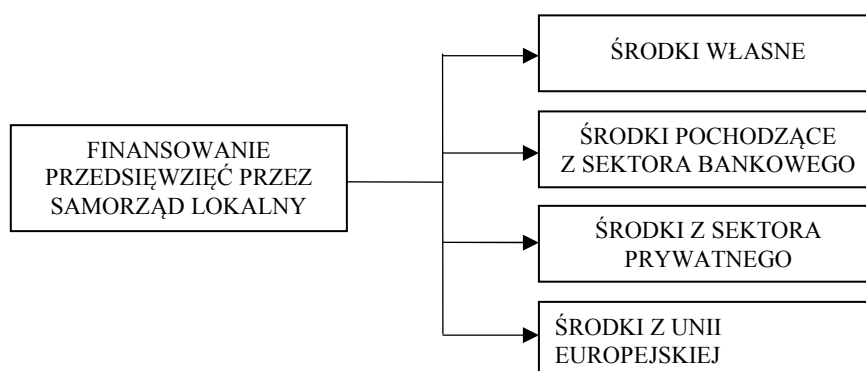

Rys. 1. Zadania realizowane przez gminę

Rozwój lokalny związany jest przede wszystkim z realizacją zadań własnych samorządu lokalnego. Finansowanie realizacji zadań własnych odbywa się ze środków własnych gminy, a przy realizacji zadań zleconych obowiązuje reguła pełnego ich pokrycia przez budżet państwa w postaci dotacji. Niestety gminy często w swoich budżetach nie posiadają wystarczającej ilości środków

³ Ustawa o samorządzie gminnym, art. 7 ust. 1.

finansowych na pokrycie kosztów związanych z realizacją zadań własnych. Zmusza to samorzady do sięgania po inne możliwe źródła finansowe (rys. 2). Środki te mogą pochodzić z Unii Europejskiej, z banków czy z sektora prywatnego (realizacja projektów w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego). W myśl ustawy o finansach publicznych łączna kwota długu samorządu na koniec roku budżetowego nie może przekroczyć 60 % wykonanych dochodów w danym roku, a kwota spłaty zadłużenia samorządów w danym roku nie może przekroczyć 15% rocznych dochodów samorządu⁴. Zobowiązania, jakie posiadały samorzady w III kwartale 2010 roku w porównaniu do III kwartału 2009 z tytułu kredytów i pożyczek wzrosły o 12.737 mln zł, tj. o 45,8%⁵. Udział kredytów i pożyczek w ogólnej strukturze zobowiązań samorządów lokalnych wykazuje nadal tendencję wzrostową⁶. Samorzady lokalne muszą szukać różnych źródeł finansowania zewnętrznego, najlepiej takich, które nie wiążą się bezpośrednio z koniecznością ich zadłużania się, czyli z kredytami. Do takich źródeł należą przede wszystkim: środki unijne czy fundusze prywatnych inwestorów pozyskiwane np. w ramach PPP.

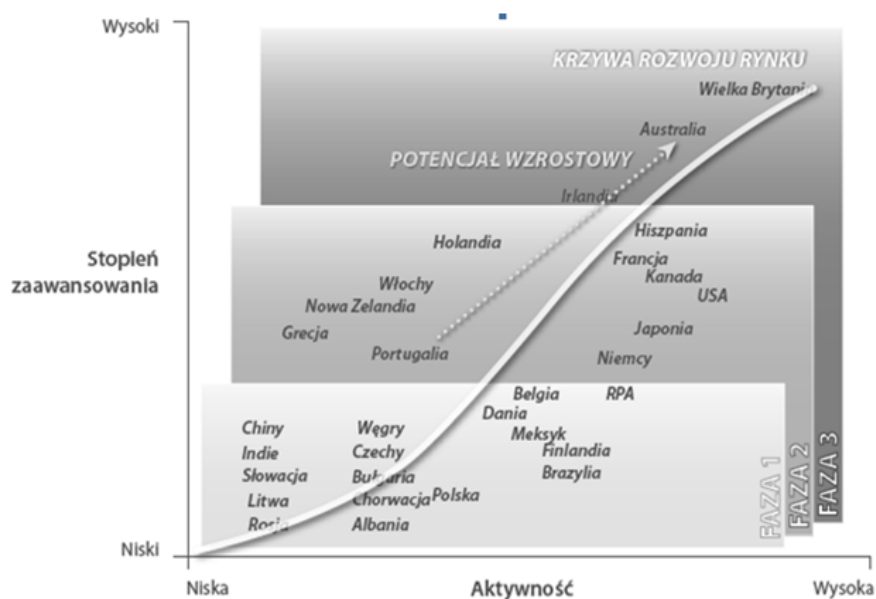
Rys. 2. Możliwe formy finansowania zadań samorządu lokalnego

Jak pokazuje rys. 3 PPP jest narzędziem wykorzystywanym z powodzeniem przez inne kraje. Niewątpliwym liderem w realizacji projektów w ramach PPP jest Wielka Brytania, Polska ciągle jeszcze nie wykorzystuje w pełni możliwości, jakie daje współpraca sektora publicznego z prywatnym w ramach projektów PPP.

⁴ Ustawa z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych. Dz.U., nr 249, poz. 2104 ze zm.

⁵ Natomiast z tytułu papierów wartościowych i zobowiązań wymagalnych zmniejszyły się odpowiednio o 47 mln zł (tj. o 1,0%) oraz 13 mln zł (tj. o 4,0%). www.mf.gov.pl (2.09.2012).

⁶ Sytuacja finansowa jednostek samorządu terytorialnego za III kwartał 2010 roku. www.mf.gov.pl

Rys. 3. PPP na w Polsce i na świecie

Źródło: United Nations Economic Commission for Europe, Guidebook on Promoting Good Governance In Public-Private Partnership, New York-Geneva 2007, s. 8.

Uchwalona w 2005 roku ustawa o partnerstwie publiczno-prywatnym w zasadzie była ustawą martwą z wieloma mankamentami. Samorządy lokalne niechętnie korzystały z tej formy pozyskiwania środków na realizację swoich zadań. Dopiero znowelizowana w 2008 roku ustawa o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz w rok później znowelizowana ustawa o koncesji na roboty budowlane lub usługi⁷ dały realne szanse na korzystanie z tej formy współpracy między podmiotami publicznymi i prywatnymi.

Do najważniejszych zmian, jakie przyniosła ta nowelizacja zaliczyć można:

- podział ryzyka powodzenia przedsięwzięcia między sektor publiczny i prywatny,
- brak konieczności sporządzania przez sektor publiczny dodatkowych analiz przed realizacją projektu,

⁷ Ustawa o partnerstwie publiczno-prywatnym z dnia 19 grudnia 2008 r. Dz.U. 2009, nr 19, poz. 100 oraz Ustawa o koncesji na roboty budowlane lub usługi z dnia 9 stycznia 2009 r. Dz.U. 2009, nr 19, poz. 101.

- zmiany dotyczące umowy oraz swoboda ustalania przedmiotu umowy,
- brak konieczności posiadania przez podmiot publiczny własnych środków finansowych w celu przystąpienia do inwestycji, wystarczy wniesienie przez niego np. terenu pod budowę,
- zmiany w możliwości finansowania PPP (z budżetu państwa oraz form finansowania w ogóle),
- zobowiązanie się przez podmiot publiczny współdziałania w osiągnięciu celu przedsięwzięcia, w szczególności poprzez wniesienie wkładu własnego,
- ograniczenie wymogu zgody Ministra Finansów do przedsięwzięć,
- większą możliwość korzystania ze środków UE.

Ustawa o partnerstwie publiczno-prywatnym (PPP) traktuje i określa przedmiot PPP, jako wspólną realizację przedsięwzięcia opartego na podziale zadań i ryzyka pomiędzy podmiotem publicznym i partnerem prywatnym⁸. W ramach PPP realizowane mogą być przedsięwzięcia budowy lub remontu obiektu budowlanego, świadczenie usług, wykonanie dzieła w szczególności wyposażenia składnika majątkowego w urządzeniu podwyższające jego wartość lub użyteczność lub inne świadczenia połączone z utrzymaniem lub zarządzaniem składnikiem majątkowym, który jest wykorzystywany do realizacji przedsięwzięcia publiczno-prywatnego lub jest z nim związany⁹. Sami przedstawiciele samorządów lokalnych za możliwe obszary współpracy z sektorem prywatnym wskazują sferę infrastruktury, służby zdrowia, edukacji, gospodarki wodno-kanalizacyjnej, sektora energetycznego czy zarządzania odpadami¹⁰. Przedmiotem koncesji na roboty budowlane lub usługi, która jest jedną z form PPP, jest samostne wykonanie przez partnera prywatnego (koncesjonariusza) robót budowlana-

⁸ Art. 1 pkt 2 ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym z dnia 19 grudnia 2008 r. Poprzednia definicja PPP w myśl ustawy stanowiła, że partnerstwo publiczno-prywatne, w rozumieniu ustawy o PPP – to oparta na umowie współpraca podmiotu publicznego i partnera prywatnego, służąca realizacji zadania publicznego, w ramach której partner prywatny w całości albo w części poniesie nakłady na wykonanie przedsięwzięcia będącego przedmiotem współpracy lub zapewni ich poniesienie przez osoby trzecie.

⁹ Art. 2 pkt 4 ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym z dnia 19 grudnia 2008 r.

¹⁰ W roku 2009 Instytutu Badania Opinii GfK Polonia na zlecenie Kancelarii Radców Prawnych Wojciechowska & Kotarba przeprowadził badania ilościowe (przy zastosowaniu techniki CATI -Computer Assisted Telephone Interviewing) na próbie kierowników biur, referatów, wydziałów zajmujących się inwestycjami w urzędach miejskich, wojewódzkich oraz marszałkowskich. Z badań tych wynikało, iż samorzady możliwe obszary współpracy z sektorem prywatnym upatrują w: infrastrukturze turystycznej (63%) oraz sportowej (56%), infrastrukturze drogowej (50%), kulturalnej (48%), ochronie zdrowia (46%), budownictwie socjalnym czy komunalnym (32%), usługach komunalnych (26%), gospodarce odpadami (22%), edukacji (22%), gospodarce wodno-kanalizacyjnej (20%) na <http://www.egospodarka.pl/41472,Model-PPP-potrzebne-szkolenia,3,39,1.html> (19.06.2009).

nych, dostaw lub usług¹¹. Realizacja przytoczonych przykładów wspólnych przedsięwzięć w konsekwencji wpływa na możliwości rozwoju lokalnego. Dbalność o rozwój lokalny można powiedzieć, iż jest jednym z nadrzędnych celów samorządów lokalnych i rozumiany jest także, jako kreowanie nowych wartości¹² takich jak:

- „[...] – nowe rodzaje działalności (gospodarczej, społecznej, administracyjnej, usługowej itd.),
- nowe firmy i instytucje, nowe miejsca pracy,
 - nowe produkty, dobra i usługi zaspokajające zapotrzebowanie wewnętrzne, jak i zewnętrzne,
 - atrakcyjne oferty lokalizacyjne,
 - wysoka jakość środowiska życia,
 - dostępność różnorodnych usług”¹³.

Realizacja przedsięwzięć w ramach PPP pozwala na kreowanie właśnie takich wartości. To dzięki takim przedsięwzięciom jak PPP możliwe jest tworzenie nowych dóbr i usług, które zaspokajają potrzeby społeczeństwa, oferują nowe miejsca pracy (zarówno przy realizacji projektów, jak też i po ukończeniu), poprawiają jakość życia społeczeństwa itd., dzięki czemu obserwuje się rozwój lokalny. Przykładem niech będą zrealizowane w Polsce w 2011 roku projekty PPP (tabela 2).

Tabela 2

Przykładowe projekty realizowane w 2011 roku

Podmiot publiczny	Nazwa projektu	Formuła realizacji
1	2	3
Katowice	Świadczenie usług polegających na zarządzaniu Międzynarodowym Centrum Kongresowym oraz Halą Widowiskowo-Sportową Spodek w Katowicach	Koncesja na usługi
Gliwice	Zarządzanie krytą pływalnią Neptun w Gliwicach przy ul. Dzionkarzy	Koncesja na usługi

¹¹ A. Jakubowska: Banks and Private Entities as Partners to Local Self-Government. W: Functioning of Decision-Making Entities in Market Economy Conditions. Red. D. Kopycińska. Publishing Mouse: wolumina.pl Daniel Krzanowski, Szczecin 2010, s. 107-119.

¹² A. Klasik: Zarządzanie rozwojem lokalnym. W: Zarządzanie rozwojem gminy w zespołach miejsko-przemysłowych. Red. F. Kuźnik. Akademia Ekonomiczna, Katowice 1996, s. 16.

¹³ D. Korenik, S. Korenik: Stosunki samorządowo-bankowe a rozwój społeczno-ekonomiczny w przestrzeni. CeDeWu, Warszawa 2007, s. 34.

cd. tabeli 2

1	2	3
Zarząd Infrastruktury Komunalnej i Transportu w Krakowie	Obsługa i administrowanie Zbiorczym Punktem Gromadzenia Odpadów przy ul. Nowohuckiej w Krakowie	Koncesja na usługi
Uniwersytet Medyczny w Lublinie	Budowa i przebudowa akademików dla Uniwersytetu Medycznego w Lublinie	PPP w trybie koncesji
Poznań	System Gospodarki Odpadami dla Miasta Poznania – Kontrakt 1	PPP w trybie PZP
Chełm	Centrum sportów wodnych – modernizacja miejsca wykorzystywanego do kąpeli Glinianki w Chełmie	PPP w trybie koncesji
Katowice	Zaprojektowanie, budowa i eksploatacja dwóch parkingów podziemnych w ramach Placu Dworcowego i Placu Bolesława Chrobrego w Katowicach wraz z organizacją i obsługą strefy płatnego parkowania wokół parkingów	PPP w trybie koncesji
Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie	Wybór partnera prywatnego dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Domu Młodego Naukowca dla Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie”	PPP
Zakład Opieki Zdrowotnej w Olsztynie	Postępowanie o zamówienie publiczne na wybudowanie bunkrów, w których będzie prowadzona działalność medyczna z zakresu radioterapii w formule partnerstwa publiczno-prywatnego. NZP-52/10/11	PPP
Dolnośląska Służba Dróg i Kolei we Wrocławiu	Przebudowa i bieżące utrzymanie drogi wojewódzkiej nr 342 na odcinku od km 10+233 do km 22+180 (11,947 km), realizowana w formule partnerstwa publiczno-prywatnego	PPP

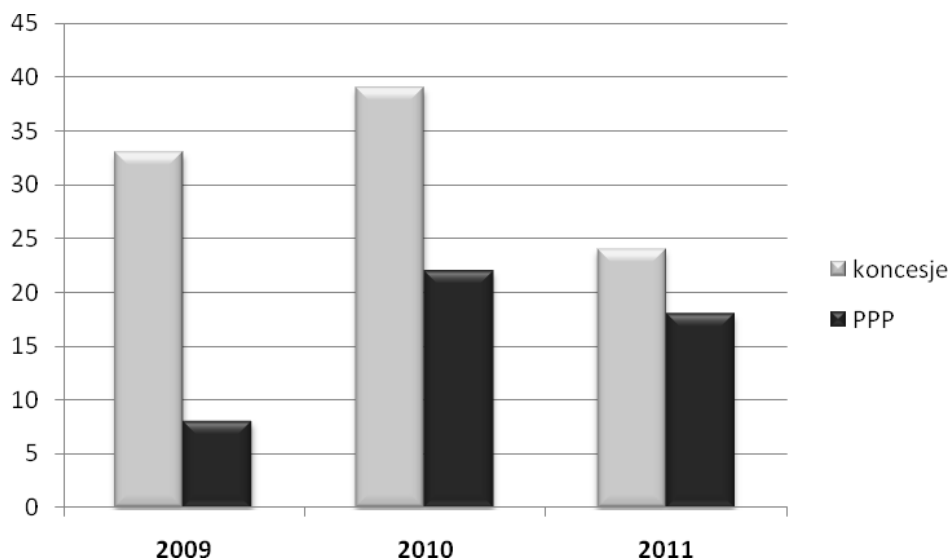
Źródło: Investment Support. Rynek PPP w Polsce 2011. Raport Investment Support na temat rynku partnerstwa publiczno-prywatnego i koncesji w 2011 roku.

Po 2009 roku zaobserwować można wzrost zainteresowania formą współpracy sektora publicznego i prywatnego w ramach PPP oraz koncesji (wykres 1), co z pewnością przypisać można zmianom, jakie przyniosła nowelizacja ustaw, ale także z pewnością wzrostowi świadomości samorządowców i pozostałych podmiotów publicznych, a także prywatnych, rosnąca konkurencja i konieczność znajdowania nowych obszarów działalności, zmieniające się otoczenie gospodarcze a także działania instytucji rządowych, takich jak np. PARP (Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości) czy Platforma PPP. Największą popularnością w zakresie projektów planowanych do realizacji partnera publicznego z partnerami prywatnymi cieszy się sektor sportowo-rekreacyjny czy infrastruktura miejska i komunalna. Ważnym sektorem w 2011 roku stała się gospodarka

odpadami, w którym ogłoszono pięć postępowań, a także ogłoszone zostały cztery projekty parkingowe oraz po trzy w zakresie budownictwa komunalnego i edukacji¹⁴.

Wykres 1

Ogłoszenia o koncesji i PPP w latach 2009-2011

Źródło: Investment Support, Rynek PPP w Polsce 2011. Raport Investment Support na temat rynku partnerstwa publiczno-prywatnego i koncesji w 2011 roku.

Największą aktywność w zakresie ogłoszeń projektów wykazały jednostki samorządowe, ale także ważne jest, iż po to narzędzie coraz częściej sięgają także inne podmioty publiczne, takie jak np. uczelnie, zakłady opieki zdrowotnej, a nawet zakłady karne. W 2011 roku województwo dolnośląskie, małopolskie i śląskie to województwa znajdujące się w ścisłej czołówce, jeśli chodzi o liczbę ogłoszonych projektów publiczno-prywatnych (po 7 projektów planowanych do realizacji z partnerami prywatnymi). W następnej kolejności są to województwa: opolskie, w którym ogłoszono 5 projektów, oraz mazowieckie, z liczbą 4 przedsięwzięć publiczno-prywatnych¹⁵.

¹⁴ Investment Support, Rynek PPP w Polsce 2011. Raport Investment Support na temat rynku partnerstwa publiczno-prywatnego i koncesji w 2011 roku.

¹⁵ Ibid.

Podsumowanie

Współpraca oparta na PPP przynosi zaangażowanym podmiotom publicznym i prywatnym obopólne korzyści. Oprócz tego wymierne korzyści osiągają wszyscy uczestnicy wspólnoty lokalnej, m.in. mieszkańcy, przedsiębiorcy, przyszli inwestorzy itd. Chodzi przede wszystkim o infrastrukturę techniczną (np. drogi gminne, mosty, wodociągi i inne), infrastrukturę społeczną (np. ochrona zdrowia, pomoc społeczna, oświata na poziomie podstawowym, przedszkola i inne), zapewnienie porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz kwestie związane z ładem przestrzennym i ekologicznym (np. gospodarka terenami, ochrona środowiska i inne). To wszystko składa się na szeroko rozumiany rozwój lokalny, za który w pierwszej kolejności odpowiada samorząd lokalny. Dzięki koncepcji PPP realizowane są projekty, które często z powodu braku środków finansowych w sektorze publicznym nie byłyby możliwe do zrealizowania, a co za tym idzie nie byłby możliwy rozwój lokalny. Dzięki zrealizowanym projektom z pewnością poprawił się standard życia mieszkańców, zwiększyło się zatrudnienie (siła robocza potrzebna przy realizacji inwestycji i często zatrudnienie przy obsłudze obiektów zrealizowanych), stworzono nowe warunki dla dalszych inwestycji i dla przyciągnięcia nowych inwestorów, wzrosła atrakcyjność regionu. Pomimo wielu zalet i szans jakie daje PPP, istnieją także bariery i zagrożenia, dlatego też nie należy bagatelizować głosów przeciwników czy niezadowolonych z PPP. Ta forma współpracy z pewnością powinna być w większym stopniu promowana, niezbędne są szkolenia kadry w tym zakresie, a także ciągłe badania umożliwiające wprowadzanie odpowiednich zmian usprawniających tę formę współpracy.

Kontynuując wątek PPP i rozwoju lokalnego w dalszych pracach planuje się przeprowadzenie pierwotnych badań empirycznych w celu poznania opinii przedstawicieli sektora publicznego i prywatnego co do sensowności takiej formy współpracy, zmian jakie należy poczynić w celu ułatwienia tej współpracy, procedur i obszarów współpracy.

PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP AND CONSEQUENCES FOR LOCAL DEVELOPMENT

Summary

Local self-governments that have a special role in shaping local development often cope with scarcity of financial resources for implementation of own tasks associated with local development. These funds are gained from various sources. Funds gained from private sector within cooperation with this sector are one of them. The law on PPP amended in 2009 offers such possibilities. According to the law profits obtained by both sectors are mutual and what is more, they translate to broadly understood local development.